

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Пазарджик, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Камен Г. Гатев

при участието на секретаря Росица Караджова
като разгледа докладваното от Камен Г. Гатев Административно наказателно дело № 20235220201556 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С жалбата си срещу Наказателно постановление №ПЗ-14-ДНСК-249/02.10.2023г. на Началник на Дирекция на ДНСК гр.София, жалбоподателят *****“ ЕООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление с.**, ул.“ ***** , представлявано от управителя В. Ц. Д., чрез адв.И. С. твърди, че постановлението е издадено при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон.Моли да бъде отменено обжалваното постановление.Сочи доказателства и претендира разноски.

За ответника се явява юрисконсулт **, с изложени съображения за неоснователност на подадената жалба.Сочи доказателства и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Районният съд, като се запозна с оплакванията, изложени в жалбата и след като прецени събраните по делото доказателства, по отделно и в съвкупност, взе предвид следното:

На жалбоподателя *****“ ЕООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление с.**, ул.“ ***** , представлявано от управителя В. Ц. Д. * е съставен АУАН № ПЗ-14/24.04.2023г. и е издадено

обжалваното постановление за това, че *****” ЕООД във функциите си на строител, съгласно Договор за строителство №45/14.07.2020 г., сключен с възложителя Община *, Булстат: *****, представлявана от *****-кмет и *****“ ЕООД, изпълнява строително-монтажни работи /СМР/ на строеж: „Аварийно-възстановителни работи на левия бряг на дигата и подпорна стена на р.Тополница в с.Калугерово, Първи етап: Подпорна стена; изпълнена е стоманобетонена подпорна стена с дължина 45 м. на ляв бряг на р.Тополница при с.Калугерово, под пътно транспортно съоръжение-мост на разстояние 1,1м от устоя на моста. Височината на подпорната стена е 1,60м. мерена от котата на коритото на реката и е с ширина 0,25м.

Местонахождението на строеж: Първи етап: Подпорна стена е в имот с идентификатор 35571.1.991, публична държавна собственост, на ляв бряг на р.Тополница, с.Калугерово, община *, същият е първа категория, съгласно чл.137 , ал.1, т.1, буква „ж“ от ЗУТ и чл.2, ал.7 от Наредба №1/2003г. за номенклатурата на видовете строежи.

Фирмата изпълняваща строителството- *****“ ЕООД, притежава Удостоверение № IV- TV 010177 от Камарата на строителите за строежи от четвърта група /строежи от благоустройствената инфраструктура, хидротехническо строителство и опазването на околната среда/, съответно по ЗУТ от трета до пета категория, т.е. налице е нарушение по смисъла на чл. 163 ал.2, т.6 от ЗУТ.

В изпълнение на разпореждане, дадено от Окръжна прокуратура Пазарджик с писмо №142/2023 от 10.01.2023г. е извършена проверка на 20.02.2023г. от служители на РДНСК Пазарджик, относно законосъобразността на СМР, извършващи се в имот с 35571.1.991- публична държавна собственост, на ляв бряг на р.Тополница, с.Калугерово.

Съставен е Констативен акт №261/20.02.2023г., като с него е установено, че строителството на горесцитираният строеж е започнало в условията на аварийно бедствена ситуация, но не е издадено разрешение за строеж, с което са нарушени разпоредбите на чл.148, ал.6 от ЗУТ. Строителят *****“ ЕООД е извършил СМР на строеж: „Аварийно-възстановителни работи на левия бряг на дигата и подпорна стена на р.Тополница в с.Калугерово, Първи етап: Подпорна стена - първа категория,

без да има издадено удостоверение за изпълнение на строежи от първа категория.

Нарушението е извършено на 20.02.2023г., на мястото на строежа, а именно в имот с идентификатор 35571.1.991- публична държавна собственост, на лев бряг на р.Тополница, с.Калугерово, община *. Въз основа на горното е съставен акт по ЗАНН № ПЗ-14/24.04.2023 г., връчен на *****-упълномощен представител на *****“ ЕООД на 24.04.2023г. Съгласно констативен протокол № 716/09.05.2023г. на служители в РДНСК Пазарджик, срещу акт по ЗАНН № ПЗ-14/24.04.2023г. не са постъпили възражения.

От правна страна е прието от наказващия орган, че с горното деяние *****" ЕООД е нарушило разпоредбата на чл.163, ал.2, т.6 от ЗУТ и е осъществило състава на чл.237, ал.1, т.8 от ЗУТ.Съобразно изискването на чл. 57, ал. 1, т. 8 от ЗАНН при определяне на вида и размера на наказанието административнонаказващият орган е взел предвид обстоятелството, че от страна на *****“ ЕООД не е извършено друго нарушение на чл. 163, ал.2, т.6 от ЗУТ, като на дружеството не е налагано предходно административно наказание.Прието е , че чл.28 ЗАНН е неприложим в случая.

Наложена е на *****“ ЕООД имуществена санкция в размер на 50 000лв., на основание чл.237ал.1т.8 ЗУТ във вр. с чл.239ал.1т.2 и чл.222ал.1т.15 ЗУТ.

При съвкупна преценка показанията на разпитания по делото свидетел И. Х. и относимите писмени доказателствени средства, Съдът възприе следната фактическа обстановка:

На 20.02.2023г. свидетелят И. Х., в качеството си на гл.инспектор в РДНСК Пазарджик, заедно с колегата си инж.** извършили проверка в обект - строеж: „Аварийно-възстановителни работи на левия бряг на дигата и подпорна стена на р.Тополница в с.Калугерово, както и били изискани и представени документи във връзка с това строителство от Община *.

Една от констатациите, отразена и в Констативен акт №261/20.02.2023г. /л.42-43 / е, че за строеж: Първи етап: Подпорна стена в имот с идентификатор 35571.1.991, публична държавна собственост, на лев бряг на р.Тополница, с.Калугерово, община *, същият е първа категория, съгласно

чл.137 , ал.1, т.1, буква „ж“ от ЗУТ и чл.2, ал.7 от Наредба №1/2003г. за номенклатурата на видовете строежи. В същото време, фирмата изпълняваща строителството- *****“ ЕООД, притежава Удостоверение № IV- TV 010177 от Камарата на строителите за строежи от четвърта група /строежи от благоустройствената инфраструктура, хидротехническо строителство и опазването на околната среда/, съответно по ЗУТ от трета до пета категория. С Констативен акт №261/20.02.2023г. било установено още, че строителството на цитираният строеж е започнало в условията на аварийно бедствена ситуация, но не е издадено разрешение за строеж, с което са нарушени разпоредбите на чл.148, ал.6 от ЗУТ. Била изпълнена стоманобетонена подпорна стена с дължина 45 м. на ляв бряг на р.Тополница при с.Калугерово, под пътно транспортно съоръжение-мост на разстояние 1,1м от устоя на моста. Височината на подпорната стена е 1,60м. мерена от котата на коритото на реката и е с ширина 0,25м.

Такава фактическа обстановка Съдът възприе,кредитирайки изцяло показанията на свидетеля Х., за която макар и служител на наказващия орган, няма съмнение в обективността на тези показания. Последните кореспондират и с приетите релевантни писмени доказателствени средства. Тази фактическа обстановка не се оспорва и от жалбоподателя.

При така възприетите фактически обстоятелства, Съдът от правна страна приема следното:

Производството е по реда на чл.59 и следв. от ЗАНН.Жалбата е процесуално допустима,тъй като е подадена от легитимирано лице в срока по чл.59ал.2 ЗАНН .Доколкото НП е връчено на 12.10.2023г., а жалбата е входирана на 30.10.2023г., то наказващият орган не възразява, че жалбата е просрочена.По същество Съдът намира жалбата за основателна.

Процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в кръга на техните правомощия .

Съдът намира обаче за основателни доводите на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения на разпоредбите на чл.42т.3 ЗАНН и чл.57ал.1т.5 ЗАНН, доколкото в процесните АУАН и НП само формално е посочена датата на извършване на нарушение , а именно на 20.02.2023г. Всъщност това е датата, на която е извършена проверка на място и е съставен Констативен акт №261/20.02.2023г. Очевидно е , че самият

строеж не е изпълнен на този ден, а преди това, както и е необходими някакъв период от време, за да бъде извършен строежа.

Последното обстоятелство се потвърди и от показанието на актосъставителя – св.Х. – „...физически тя /стената/ е изпълнена в някакъв период..“.Т.е. на практика липсва в процесните АУАН и НП съществен реквизит - дата или период на извършване на нарушението. Това нарушение е съществено, тъй като пречатства нарушителя да разбере за какво точно е санкциониран , доколкото датата на нарушение е задължителен реквизит на всяко обвинение, включително административно наказателно.

В такъв смисъл е и съдебната практика – така и Решение №51/12.07.2023г. на АдмС Ловеч по к.н.а.х.д.№74/ 2023г., където е обсъден същият довод при идентичен казус – извършени СМР на Автомагистрала „Хемус:

„ В съставеният АУАН и в издаденото НП като дата на извършване на нарушението е посочена датата на извършената проверка от служители на ДНСК, констатациите от която са отразени в Констативен протокол. Съдът категорично счита, че така посочената дата е дата, на която нарушението е установено, но не може да бъде дата на извършване на нарушението.Административнонаказващият орган е посочил в АУАН и в НП датата, на която е открито нарушението, но това не е датата на извършване на нарушението. По този начин наказващият орган се е опитал формално да спази изискването за съдържание на наказателното постановление по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, но не и изискването за ясно, пълно и логически последователно описание на нарушението, съответстващо и на посочената дата на извършване на същото. Безспорно е налице разлика между датата на извършване на нарушението и датата на установяване на същото. В разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН законодателят е посочил като задължителен реквизит на АУАН и НП датата на извършване на нарушението. По този начин наказващият орган е допуснал вътрешно несъответствие и логическа непоследователност в твърденията, водещи до невъзможност привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, в случая чрез законния си представител да разбере фактите, свързани с обективните признаци от състава на нарушение, за които впоследствие е реализирана

отговорността. Това характеризира процесуалното нарушение като съществено, съставляващо основание за отмяна на наказателното постановление. „

Все в този аспект, от наказващият орган е постъпило Становище по жалбата, в което също е отбелязано, че / л.74 от делото/ „са налице приключили фактически строително – монтажни действия“. Именно за тези приключили фактически строително – монтажни действия е трябвало да се посочи от наказващия орган периодът в който са извършени, както именно негова е доказателствената тежест да установи това фактическо обстоятелство.

Съвсем отделен е въпросът, дали тези действия отговарят на съответните нормативи, касаещи начален етап на строежа, изпълнение и приключване, каквито правни съображения са изложени в цитираното Становище.

При липсата на дата на извършване на нарушението, безпредметно е да се обсъждат доводите на жалбоподателя откога текат сроковете по чл.34 ЗАНН, 239ал.2 ЗУТ, чл.81ал.3 във вр. с чл.80ал.1т.5 НК и документите, приложени към жалбата и приети към доказателствения материал, както и доводите на наказващия орган за извършено по същество нарушение.

Ето защо атакуваното постановление следва да бъде отменено.

С оглед изхода от делото, в тежест на наказващия орган следва да се възложат сторените от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 4650лв. В тази връзка е представен договор за правна защита и съдействие, видно от който жалбоподателят *****“ ЕООД е заплатил на адв. И. С. сумата от 4650лв. адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.63ал.2 т.1 ЗАНН Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

Отменя Наказателно постановление №ПЗ-14-ДНСК-249/ 02.10.2023г. на Началник на Дирекция на ДНСК гр.София, с което на *****“

ЕООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление с.**, ул.“
*****”, представлявано от управителя В. Ц. Д. е наложена
имуществена санкция в размер на 50 000лв., на основание чл.237ал.1т.8 ЗУТ
във вр. с чл.239ал.1т.2 и чл.222ал.1т.15 ЗУТ.

Осъжда Началник на Дирекция на ДНСК гр.София да заплати на
*****“ ЕООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление с.**,
ул.“ *****”, представлявано от управителя В. Ц. Д. сумата от
4650лв. разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред
Пазарджишкия административен съд в 14 дневен срок от съобщението на
страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____